

5. Коваленко В. Стратегічні напрямки реалізації макропруденційного банківського нагляду і регулювання / В. Коваленко. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://dspace.oneu.edu.ua/pui/bitstreamF.pdf>

6. Коваленко В. Макропруденційна політика в контексті формування нової парадигми банківського регулювання та нагляду / В. Коваленко // Вісник ОНУ ім. І.І. Мечникова : зб. наук. праць. – Одеса : Вид-во ОНУ. – 2014. – Т. 19, вип. 1/2. – С. 109-113.

7. Белінська Я. Пруденційний нагляд у сучасній монетарній політиці / Я.В. Белінська // Стратегічні пріоритети : науково-аналітичне видання. – 2008. – № 4. – С. 104-114.

8. Циганов С. Фіскальна і монетарна політика – складові забезпечення макрофінансової стабільності національної економіки / С. Циганов, Т. Табакова // Вісник Національного банку України : наук.-практ. журнал. – 2014. – Вип. 5. – С. 34-38.

9. Скаско О.І. Банківський нагляд : підручник / О.І. Скаско, Т.С. Смовженко, М.П. Могильницька та ін.; за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. Т.С. Смовженко. – К. : Вид-во УБС НБУ, 2011. – 432 с.

10. Банківські операції : підручник / М.І. Крупка, Є.М. Андрушак, Н.Г. Пайтра; за ред. д-ра екон. наук, проф. М.І. Крупки. – Львів : Вид-во ЛНУ ім. Івана Франка, 2011. – 312 с.

Щуревич О.И. Макропруденциальное регулирование и надзор в современных условиях развития экономики Украины

Определена сущность макропруденциального регулирования и надзора как применение мер, направленных на уменьшение негативного воздействия системного риска и риска цикличности, а также обеспечение устойчивого развития финансового сектора, рассмотрены различия между макро- и микропруденциальным регулированием, проанализированы основные принципы данного вида политики, намечены задачи макропруденциальных регулирования и надзора, а также инструменты, разработанные экспертами "Группы Тридцати" и рекомендации Комитета по глобальной финансовой стабильности; на основе проведенного исследования предложены возможные варианты применения данного вида политики в Украине.

Ключевые слова: макропруденциальное регулирование и надзор, системная стабильность, системный риск, риск цикличности.

Shchurvyuch O.I. Macroprudential Regulation and Supervision in the Modern Conditions of the Development of Ukraine's Economy

The essence of macroprudential regulation and supervision as application of measures directed on reduction of the negative influence of system risk and the risk of recurrence and also the provision of sustainable development of the financial sector are defined. Some differences between macro- and microprudential regulation are discussed. The main principles of the given type of policy are concerned. The tasks of the macroprudential regulation and supervision are covered. The instruments developed by the experts of the "Group of Thirty" and recommendation of the Committee of Global Financial Stability are defined. Some possible variants of application of given type of policy in Ukraine are provided.

Key words: macroprudential regulation and supervision, system stability, system risk, risk of recurrence.

УДК 336.711(73):338.124.4 Доц. О.П. Буряк, канд. екон. наук – Львівська КА

КРИЗИ РЕГІОНАЛЬНИХ І НАЦІОНАЛЬНИХ БАНКІВ США ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОСТКРИЗОВОГО РОЗВИТКУ США

Розглянуто питання кризи регіональних і національних банків США та перспективи посткризового розвитку країни. Зазначено, що фінансова криза виявила слабкі місця в банківській системі США і зокрема кожного банку і вплинула на великі фінансові установи, які колись були одними з найпотужніших у світі. З'ясовано, що безпосередніми причинами кризи банку є неповернення наданих ним позик, знецінення інвестицій та

втрати при строкових угодах тощо. Банківська криза була наслідком ризикованих фінансових операцій на ринку нерухомості. А одним із вирішальних показників виникнення кризи регіональних банків були не виправдані та ризиковані операції для фізичних осіб з іпотечних операцій.

Зроблено висновок, що для банківської системи стратегічне антикризове управління повинно бути важливою складовою у банківській діяльності.

Ключові слова: банківська криза, регіональний банк, національний банк, банківська система, фінансові операції, антикризове управління.

Постановка проблеми. Потреба вдосконалення світової фінансової інфраструктури, засад банківської діяльності, а також систем і механізмів державного управління є актуальними питаннями на сучасному етапі. Особливо це стосується банківської системи, яка відіграє важливу роль у функціонуванні економіки будь-якої країни.

Банківські кризи супроводжують ринкову економіку впродовж всього періоду її існування, однак на сьогодні не знайдено універсального методу, який би запобігав банківським кризам. Незважаючи на наявність систем банківського контролю та нагляду, банківські кризи продовжують розгортатися у національних економіках світових держав. Тому дослідження чинників, які створюють передумови наростання негативних тенденцій у банківському секторі, з'ясування причин сучасних банківських криз, наслідків та досвіду їх подолання, є необхідним для розроблення програм антикризового регулювання банківської діяльності.

Особливої уваги в цьому питанні заслуговує досвід США, оскільки Сполучені Штати мають значний досвід у подоланні таких глобальних криз, як Велика депресія 30-х років та економічна криза 70-х років ХХ ст., і де антикризова політика має комплексний характер.

Аналіз останніх публікацій і досліджень. Питання, які стосуються криз регіональних і національних банків США та перспектив посткризового розвитку країни, досліджували такі вчені, як: О. Барановський [1], І.В. Бураковський [2], О.В. Плотніков [2], М. Равреба [3], С.К. Реверчук [4] та ін.

Мета роботи – дослідити кризи регіональних і національних банків США та перспективи посткризового розвитку країни.

Виклад основного матеріалу. Безпосередніми причинами кризи банку є неповернення наданих ним позик, знецінення інвестицій та втрати при строкових угодах тощо. Ці явища з боку активів майже завжди збігаються з кризовими процесами на боці пасивів, найважливішим з яких є вплив депозитів. Для детальнішого розгляду питання кризи регіональних банків США у 2007-2009 рр. доцільно звернутися до історії банківських криз в минулому.

Хвилі банківських криз часто супроводжують загальні економічні кризи та посилюють їх. Але разом з цим банківські кризи можуть мати більш-менш самостійний характер. До світової кризи 1929-1933 рр. банківські кризи були характерними для США. А за період 1800-1933 рр. було 14 банківських криз, при цьому відбувалося масове припинення банками повернення вкладів.

Банківські кризи у США відіграли важливу роль у трьох фундаментальних реформах банківської системи, а саме:

- створення Федеральної Резервної Системи (1913 р.);

- відділення комерційних банків від інвестиційних та введення в дію федеральної системи страхування депозитів (1933 р.);
- поєднання систем страхування депозитів комерційних банків та ощадних установ (1989 р.).

Щодо причин кризи саме регіональних банків у США у 2007-2009 рр., то тут необхідно розглянути декілька аспектів.

- Банківська криза була наслідком ризикованих фінансових операцій на ринку нерухомості. Починаючи з 2001 р., ринок нерухомості невпинно зростав. Таке зростання не було достатньо обґрунтоване економічними показниками, а саме зростання кількості населення, коефіцієнтом ВВП на душу населення тощо. Певною мірою зростання ринку нерухомості відбулося саме через наявність дешевих і вільних грошей у банківській системі. Банки, не маючи достатньо власних резервів, мали доступ до дешевих грошей на міжбанківській біржі, які згодом видавалися на ризиковані операції по іпотечних розрахунках. Наявність дешевих грошей на ринку спричинило різкий ріст цін на нерухомість. У деяких місцях ціни зростали більш як на 50 % на рік, що є абсолютно не характерно для держав із розвинутою економікою [9].

А одним із вирішальних показників виникнення кризи регіональних банків були саме невинуваті та ризиковані операції для фізичних осіб по іпотечних операціях [9]. Банки видавали позики абсолютно без жодних вимог по заставі майна, якого не було в дійсності, а також не здійснювався контроль за вказаними джерелами фінансування клієнтів таких позик. Траплялися випадки у деяких регіонах, коли банк навіть не вимагав документів про підтвердження доходів, а всі угоди склалися на основі усного підтвердження про джерела фінансування.

- 1) Однією зі складових кризи регіональних банків був надмірний ризик щодо платоспроможності клієнта. Траплялися випадки, де клієнту надавався кредит, при якому щомісячна оплата становила понад 50 або й 60 % від його сукупного доходу до оподаткування. У таких випадках, ігнорувалися приписані правила щодо коефіцієнта суми коштів клієнта після оплати місячних процентів до загальної суми його доходів. Як правило, цей коефіцієнт не повинен бути більше ніж 30 % або 40 % якщо сюди включити суму по страхуванню майна і сплати податку на майно. Саме такі кредити називали "нестандартні іпотеки (sub prime mortgage)" [9]. Кредити видавали фізичним особам, яким банк був зобов'язаний відмовити у позиці через їх неплатоспроможність і саме ігнорування таких простих математичних даних, на думку автора [9], і спричинило поштовх до банківської кризи.
- 2) Регіональні банки пішли на невинуватий ризик з цінними паперами, а саме майбутніми зобов'язаннями, які почали активно впроваджуватися за рахунок ринку нерухомості. Видані кредити по іпотечних зобов'язаннях перепродувалися з одного банку в інші, а то й взагалі розбивалися на частини і пізніше продавалися на фондовому ринку. Пізніше, після падіння ринку нерухомості та дефолту по зобов'язаннях великої кількості фізичних осіб, регіональні банки залишилися без активів, і вже були не в змозі задовільнити власні кредитні зобов'язання.

Саме через такі операції на ринку цінних паперів постраждало багато іноземних банків, а саме з Великобританії, Іспанії і Італії. У цьому випадку дер-

жавні уряди цих країн втрутилися в ситуацію, а в США криза зазнала великих масштабів. На міжбанківському ринку не стало вільних грошей і багато регіональних банків збанкрутувало. Всього за період кризи повністю збанкрутувало більше 140 банків, з яких 129 – тільки у 2009 р. [6]; велика кількість банків, що залишилися, була перекуплена більшими банками і корпораціями.

Наприклад, у США тільки за листопад 2009 р. згідно із розпорядженням регулятора закрито три регіональні банки. Внаслідок фінансової кризи жертвами стали два банки з Флориди – Century Bank і Orion Bank і каліфорнійський Pacific Coast National Bank. Таким чином, загальна кількість американських банків, що збанкрутували в 2009 р., досягла 123. Найбільшим з банків, що збанкрутував, був Orion Bank: його сукупні активи становили 2,7 млрд дол., депозити – 2,1 млрд дол. Iberiabank з Луїзіани погодився купити активи банкрута на 2,4 млрд дол., при цьому ФКСД і Iberiabank підписали угоду про розділ можливих збитків по активах на 1,9 млрд дол. [3].

Ліквідатором активів неспроможних організацій в обов'язковому порядку була призначена Федеральна корпорація страхування депозитів (ФКСД) – державна корпорація, що відповідає за систему страхування вкладів в Америці. У всіх трьох випадках ФКСД знайшла інші банки, які погодилися прийняти безактивні та втрачені рахунки [3]. Водночас, зазначимо, що на сьогодні банківська система налічує близько 2000 національних банків, їх філій та інших структур, розташованих на всій території США і в багатьох країнах світу. Національні банки продовжують відігравати вирішальну роль у створенні і розподілі багатства країни і забезпечують стабільність і зростання економіки. Незважаючи на те, що національні банки становлять тільки 29 % від усіх комерційних банків США, вони налічують 69 % всіх банківських активів [7].

Варто звернути увагу на те, що кількість національних міжштатових банків та їх відділень за останніх два десятиліття значно збільшилась. Водночас, зменшилась кількість малих безфілійних банків. З 1994 по 2003 р. кількість комерційних банків зменшилась на 29 %, водночас кількість філій зросла на 15 %. У середньому кількість філій на одну банківську установу зросла від 6,3 до 12,2 у 2009 р. Закономірною тенденцією є те, що найбільша кількість відділень припадає на найбільші банки, тобто банки з сумою активів більше 10 млрд дол. У середньому ці банки налічують 417 відділень [8].

Розвал ринку нерухомості позначився на всій економіці, а епіцентром його стали національні банки. Як наслідок, збитки по позиках та іпотеках перевищили 500 млрд дол. до середини 2008 р. Готівка масово переводилась в більш стабільні цінні папери уряду США. Криза ліквідності зачепила фінансові установи, які колись були одними з найпотужніших у світі. Наприклад, інвестиційний банк Bear Stearns купила компанія JPMorgan Chase. Ще два потужні інвестиційні банки, Merrill Lynch і Countrywide Financial, були приєднані до національного банку, Bank of America. На той час Кантрівайд (Countrywide Financial) забезпечував 20 % усіх іпотечних кредитів США. Національні банки Вашингтон Мьючуал (Washington Mutual) та ІндіМек (IndyMac) ввійшли в історію як найбільші за величиною провали фінансових установ в історії США, відповідно перша та четверта найбільші. А Lehman Brothers, один з провідних інвес-

тиційних банків з майже 700 млрд дол. активів, став найбільшим банкрутством в історії США.

Такі урядові підприємства, як Фені Мий (Fannie Mae) та Фреді Мек (Freddie Mac), які володіли більш ніж половиною всіх іпотечних кредитів США, були поставлені під державну опіку, а вартість їх акцій повністю знецінилась. А Ваковія (Wachovia), четвертий за величиною національний банк, придбала компанія Велс Фарго (Wells Fargo). З метою придбання або страхування проблемних активів Федеральний Резервний Банк створив фонд державної допомоги банкам (ТАРП). Фонд програми допомоги становив 700 млрд дол. – 250 млрд дол. доступні відразу і 450 млрд дол. доступні в разі необхідності.

На початку кризи великі національні банки були змушені взяти державну допомогу з метою підтримки національної безпеки. Всі з них або виплатили одержані фонди або зобов'язались їх виплатити протягом короткого періоду часу. Наприклад, Сітігруп (Citi Group) – один з банків, який одержав найбільший пакет державної допомоги і на сьогодні не зумів повернути повної суми. Банки, які почали повертатися до прибуткових рівнів, швидко відмовлялися від державної допомоги, щоб уникнути зайвого втручання держави у їх внутрішні справи. Варто зазначити і те, що фінансові установи, які одержали фінансову допомогу ТАРП, були зобов'язані надати уряду привілейовані (без права голосу) акції установи, та погодитись на умови встановлені Міністерством Фінансів, які включали обмеження на виконавчу компенсації, обмеження на виплату дивідендів і заборони на несправедливі корпоративні збагачення.

Доцільно зазначити і те, що економічний спад та фінансова криза в США та світовій економіці різко знизили доходи національних банків у 2009 р. Основною причиною низьких прибутків були очікувані витрати, які знову зросли набагато швидше, ніж доходи. Також різко зросли збитки по всіх видах кредитів, починаючи зі сфери споживчого (для населення) кредитування і включаючи кредитування бізнесу. У середньому по галузі, рівень збитків по позиках (списаних) досяг найвищого рівня з 1934 р., тобто періоду Великої депресії в США. У перші два квартали 2009 р. чистий дохід національні банків зріс порівняно з четвертим кварталом 2008 р., але ще залишився на 53 % нижчим від рівня попереднього року. Рентабельність власного капіталу національних банків становила 0,3 % у другому кварталі 2009 р.

Щодо витрат, то вони і надалі зростали через невиконання позик. Збитки по кредитах продовжують зростати в першій половині 2009 р., збільшившись на 78 %, порівняно з аналогічним періодом 2008 р. Якщо в 2008 р. збитковими були переважно приватні іпотечні позики, то в першій половині 2009 р. збитки по промислових позиках та позиках для малих підприємств зросли на 170 %, порівняно з попереднім роком. Починаючи з 2009 р., робота національних банків стабілізувалась, і фінансові показники більшості банків покращились.

Виходячи з проаналізованого матеріалу, можна окреслити основні тенденції та перспективи розвитку національних банків у США. На нашу думку, основні тенденції їх розвитку в майбутньому можна згрупувати таким чином.

- Злиття банків. Фінансова криза чітко виділила сильні банки, які впродовж останніх років вели консервативну резервну політику, добре управляли ризиками

і на сьогодні славляться якістю кредитів. Очікується, що саме ці банки скористаються сприятливими ринковими умовами для географічного розширення або придбання фінансових установ з новими видами товарів та послуг.

- Ріст банків з відомими торговими марками. Під час кризи значна кількість споживачів та індивідуальних інвесторів перевела фонди з цінних паперів у більш стабільні депозити. Причому споживачі вкладали фонди в банки з найбільш відомими торговими марками, сподіваючись стабільності та гарантії вкладів. Ця тенденція піде на користь великим банкам і буде продовжуватись допоки банки знову не завоюють повної довіри споживачів.
- Ефективність управління, посилення контролю щодо власного капіталу та банківська відповідальність. Уряд буде продовжувати посилювати фінансовий контроль за діяльністю банків, а також вимагати в банків посилення самоконтролю та підвищення відповідальності самих банків. Це призведе до зменшення кількості ризикованих операцій і повинно стабілізувати банківську систему загалом.
- Період інновацій та нововведень. Незважаючи на післякризовий стан, банки будуть продовжувати запроваджувати інноваційні банківські послуги і розширювати їх асортимент. Попит на інновації і надалі буде стимулюватися потребою зростання прибутків, особливо зважаючи, що доходи від традиційних банківських операцій (позик, процентних ставок) будуть низькими.
- Державне втручання. Уряд зацікавлений у регулюванні банківської діяльності. Намагання уряду посилити регулювання банків та змусити їх зосередитись на традиційному зберіганні грошей і позиках наштовхнулися на значний опір ділових кіл та законодавців. Хоч на цей час важко передбачити результати суперечки, національні банки братимуть активну участь у дискусіях і блокуватимуть державне втручання.

Водночас, окреслимо основні тенденції та перспективи розвитку регіональних банків у США, які, на наш погляд, у майбутньому можна згрупувати таким чином.

- Поглинання малих банків: з метою оздоровлення банків, а також для збільшення власних активів відбудеться поглинання невеликих банківських установ на регіональному рівні або їх об'єднання з подібними банками. Це буде відбуватися також з метою оптимізації ефективності надання банківських послуг і розширення їхнього асортименту. Таке поглинання буде саме відчутно на місцевому рівні, де до певної міри є перенасичення банківських установ з незначним рівнем капіталізації, які не будуть в змозі конкурувати з більшими банками. Це також буде стосуватися кредитних спілок і малих трастових організацій.
- Банківська та інвестиційна діяльність буде чітко розмежована: згідно з останніми постановами уряду США, планується зробити більш чітку розмежованість банківської та інвестиційної діяльності. Уряд пропонує, що банки, котрі приймають кошти на депозит, не зможуть вкладати ці кошти на фондовому ринку. Це буде зроблено з метою зменшення ризику та захисту депозитних вкладів. Звичайно, що такий розвиток подій призведе до зменшення надприбутків великих регіональних банків, що відповідно негативно відобразиться на зростанні фондового ринку. Така пропозиція була дуже холодно зустрійта представниками ділових кіл, адже це призведе до обмеження отримання додаткових прибутків не тільки банківських установ, а й інших організацій, які тісно взаємопов'язані з банківським сектором. Це, водночас, призведе до скорочення виплат податкових відрахувань до бюджету.
- Ефективність управління, посилення контролю щодо власного капіталу та банківська відповідальність: уряд буде продовжувати посилювати фінансовий кон-

троль за діяльністю банків, а також пропонується підвищити відповідальність самих банків. Це призведе до зменшення проведення ризикованих операцій і повинно стабілізувати банківську систему загалом.

- Запобігання кризовим явищам: загалом регіональні банки будуть сповідувати більш консервативну політику ведення діяльності. Такі дії будуть зумовлені саме посиленням контролем за здійсненням операцій з боку відповідних контролюючих органів і будуть спрямовані на стабілізацію банківських активів для попередження та недопущення кризових ситуацій.
- Державна допомога з боку уряду: незважаючи на регіональний статус, в 2010 р. уряд виділив понад 30 млрд дол. для оздоровлення місцевих банківських установ та збільшення їхньої капіталізації [5].
- Покращення якості обслуговування та надання ширшого асортименту банківських послуг: за наявності високої конкуренції та перенасиченості банківських установ саме висока якість обслуговування, пряме спілкування та взаємодія з клієнтами на місцевому рівні надає переваги регіональним банкам.

Висновки. Отже, Національні банки є основою банківської системи США. Найбільших 25 банків, які становлять приблизно 3 % від усіх комерційних банків, контролюють близько 50 % депозитів та 58 % усіх банківських активів. З консолідацією та злиттям банківських структур, роль національних банків продовжуватиме зростати.

Фінансова криза показала слабкі місця в банківській системі США і зокрема кожного банку. Економічна криза захлинула великі фінансові установи, які колись були одними з найпотужніших у світі. Національні банки, які вели більш консервативну політику і добре управляли ризиками, скористались і надалі користатимуться з цього економічного становища для збільшення активів та розширення діяльності.

Під час останньої фінансової кризи в США, з метою оздоровлення великих банків і покращення їхніх активів уряд країни надав обов'язкову фінансову допомогу у вигляді фінансових вкладень і кредитів. Таким чином держава стала акціонером комерційних банків. Проте вже через один рік більшість банків повернула усі кошти назад державі. Тобто наявність державних активів в комерційних банках є тимчасовим явищем і не носить постійний характер.

Регіональні банки, як один з двох важливих елементів банківської системи США, відіграють дуже важливу роль в економіці держави. Їх роль і значення регулюються на місцевому рівні штатовими урядами США, а також вони підлягають під виконання обов'язкових норм і правил, які встановлені федеральним урядом. У структурі банківської системи на цей час регіональні банки становлять понад 76 % від кількості зареєстрованих банків-членів ФРС. На нашу думку, регіональні банки відіграватимуть вирішальне значення у подальшому оздоровленні банківської системи США.

Банківська система будь-якої країни доволі сильно інтегрована в її економіку, є одним з найактивніших її суб'єктів, відіграє істотну роль у розвитку її економіки, адже у разі порушень головних принципів її функціонування, вона може стати джерелом економічної нестабільності в країні. Тому для банківської системи та її елементів стратегічне антикризове управління у всіх його проявах повинно бути не тільки об'єктивною необхідністю, а важливою складовою пов-

сякденного функціонування, відсутність якої знижує ефективність банківської системи та установ, рівень довіри до них.

Література

1. Барановський О. Антикризові заходи урядів і центральних банків зарубіжних країн / О. Барановський // Вісник Національного банку України : наук.-практ. журнал. – 2009. – № 4. – С. 8-19.
2. Бураковський І.В. Глобальна фінансова криза: уроки для світу та України / І.В. Бураковський, О.В. Плотніков. – Харків : Вид-во "Фоліо", 2009. – 302 с.
3. Равреба М. Політика / Економіка – "У США за добу регулювальники закрили ще три банки" / М. Равреба. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://www.imk.com.ua/ua/news/info/87325_14.11.2009.
4. Реверчук С.К. Грошово-банківські системи зарубіжних країн : навч.-метод. посібн. / С.К. Реверчук. – Львів : Вид-во "Тріада плюс", 2008. – С. 122-128.
5. Barak Obama. State Of The Union Address 2010 / Obama Barak. [Electronic resource]. – Mode of access <http://stateoftheunionaddress.org/>
6. FDIC State Profile. [Electronic resource]. – Mode of access <http://www.fdic.gov/bank/analytical/stateprofile/Chicago/IL.xml.html>
7. Comptroller of the Currency Administrator of National Banks, US Department of Treasury. Office of the Comptroller of the Currency, *Annual Report Fiscal Year 2009*, 2010. – Pp. 6-7.
8. Ronald L. Spieker. Bank Branch Growth Has Been Steady – Will It Continue? / L. Ronald // Future of Banking Study, FDIC, 2004. – Pp. 16-24.
9. United States housing bubble // Wikipedia. [Electronic resource]. – Mode of access http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_housing_bubble

Буряк О.П. Кризисы региональных и национальных банков США и перспективы посткризисного развития США

Рассмотрены вопросы кризиса региональных и национальных банков США и перспективы посткризисного развития США. Отмечено, что финансовый кризис показал слабые места в банковской системе США и в частности каждого банка и повлиял на большие финансовые учреждения, которые когда-то были одними из наиболее мощных в мире. Установлено, что непосредственными причинами кризиса банка является невозвращение предоставленных им ссуд, обесценивание инвестиций и потери при срочных соглашениях и т. п. Банковский кризис был следствием рискованных финансовых операций на рынке недвижимости. А одним из решающих показателей возникновения кризиса региональных банков были неоправданные и рискованные операции для физических лиц по ипотечным операциям. Сделан вывод, что для банковской системы стратегическое антикризисное управление должно быть важной составляющей в банковской деятельности.

Ключевые слова: банковский кризис, региональный банк, национальный банк, банковская система, финансовые операции, антикризисное управление.

Buryak O.P. Crises of Regional and National Banks of the USA and the Prospects of Post-crisis Development of the USA

The crises of regional and national US banks and prospects for post-crisis development of the USA are examined. A financial crisis is noticed to identify weaknesses in the US banking system, every bank in particular, and also influenced large financial institutions that used to be some of the most powerful organizations in the world. The direct reasons of banking crisis are identified to be non-payments of the loans granted, depreciation of investments, and losses in the short-term agreements etc. The banking crisis was the result of risky financial transactions in the real estate market. Unnecessary and risky transactions for individuals with mortgage operations became one of the crucial indicators of the regional banking crisis. Strategic crisis management is concluded to be an important part of the banking activity for the banking system

Keywords: banking crisis, regional bank, national bank, banking system, financial operations, crisis management.